

FYRA PÅ RYMMEN

Scen 1: Hemma hos Anna

I Annas rum sitter Anna, Peter och Lisa, de lyssnar på en skiva e-ler ett band.

Anna: Vad bra de är.

Peter: Asch, de är inte så bra. Det är bara du som tycker att de är snygga.

Anna: Men de vann ju tävlingen, då måste de vara bra.

Lisa: Tyst med er, jag vill lyssna, inte höra er prata. Ni är som mamma och pappa, de bara bråkar om allt.

De lyssnar mera på musiken. Det ringer på dörren; Anna går och öppnar, Adam kommer in och gråter

Adam: Uhhh(gråter)

Anna: Men Adam, vad är det?

Adam: Pappa vill inte se mig, han tycker att jag är en lortgris.

Peter: Det är väl inget att gråta för.

Adam: Jo, han slog mig också, i stjärten.

Lisa: Det är precis vad min pappa också gör mig mig.

Peter: Och min mamma med.

Anna: Ja, usch vad föräldrar kan vara dumma.

Adam: Nu vill inte jag gå hem mer.

Lisa: Var ska du då vara?

Adam: Vet inte, (gråter)

Peter: Jag vet, vi rymmer hemifrån allihop, då blir nog våra mammor och pappor ledsna.

Scen 2: I skogen

Alla barnen sitter tätt tillsammans,
gömda under en tät gran. Det håller på att
bli mörkt ute.

Anna: Uhm, det var gott med lite mat.

Lisa: Nu börjar jag bli sömning, jag
tycker vi lägger oss på filtarna
och sover lite.

Adam: Får jag ligga bredvid dig Lisa?

Peter: Nej, det vill jag göra.

Lisa: Tyst med er, ni får ligga på
var sin sida.

Anna: Sov gott nu.

De somnar, plötsligt hörs en kraftig smäll, allt
blir ljusst ett tag, regnet börjar snart ösa ned.

Adam: Vad var det? Jag är rädd.

Peter: Jag med (gråter)

Anna: Vad är ni för ena lipsillar,
det är bara åskan.

Lisa: Men jag blir så genomvåt.

Adam: Hemma får jag komma till mamma
när det åskar. Jag vill hem.

Anna: Men vi har ju rymt, då kan man
inte gå hem.

Lisa: Ja visst ja, då får vi klara
oss själva.

De blir tysta, en ny åskskräll hörs, ett nytt ljud
hörs (det är en ko som råmar, men det vet inte
barnen)

Anna: Tyst, vad var det? Usch vad otäckt
det lät. Hjälp.

Peter: Hjälp (gråter)

Lisa: Nej, nu vill jag hem.

Adam: Jag med, nu går vi.

Alla: Ja, nu går vi hem.

Scen 3: På hemvägen

De skyndar sig genom skogen-strax hörs
visselsignaler,röster som ropar deras
namn - det är deras mammor och pappor.

Anna: Det är mamma.

Peter: Och pappa.Kom,vi springer till
dem.

Lisa: De har letat efter oss.

Adam: Ja,då tycker de nog om oss i
alla fall.

Anna: Ja,det gör de nog.

Peter: Vi skyndar oss.

Lisa: Jag vill aldrig rymma mer,det
är så otäckt.

Adam: Inte jag heller,det tummar vi
på.

Anna: Ja,det gör vi,fast vi kanske
kan rymma på låtsas någon gång,
och tala om det för mamma och
pappa.

Alla: Hej då,vi syns i morgon.